

РЕШЕНИЕ

№ 6100

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4982** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 6477/02.06.2020 г., постановено по адм.д. № 8983/2019 г. по описа на ВАС, II отд., с което е отменено решение № 2917/30.04.2019 г., постановено по адм.д. № 12651/2018 г. по описа на АССГ, като са дадени задължителни указания за изясняване на фактическата обстановка по делото.

Производството по делото е образувано по подадена от Църковно настоятелство при храм „С. В. Г. П.“, чрез председателя си Ц. Г. жалба срещу Решение № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. на СОС, с което се одобрява проект за план за регулация и план за застрояване на м. Д. 2-II част, район Искър, в ЧАСТТА на улична регулация и уличен паркинг от о.т. 345-о.т. 358-о.т. 359-о.т. 360-о.т. 361-о.т. 347-о.т. 346-о.т. 358-о.т. 345 между кв.22 и кв.22а, в които попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и в ЧАСТТА на УПИ IV- за озеленяване и режим на Тго от кв.22а, в което попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2002.

Твърди се материална незаконосъобразност на оспореното решение. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се, че е собственик на ПИ с пл. № 2001, в кв. 21 по плана на [населено място], м. Д. 2-II част, район Искър, идентичен с имот с идентификатор 68134.1505.2001 по КККР и на ПИ с пл. № 2002, в кв. 21 по плана на м. Д. 2-II част, район Искър. Посочват, че с процесното решение имот 2001 попада в кв. 22а и по ОУП е отреден за комплексно строителство, а съгласно

новоприетия ПУП за имота не се предвижда отреждане на УПИ. По тази причина счита, че ОУП и ПУП си противоречат, което е недопустимо. По отношение на втория имот с пл. № 2002 е предвидено отреждане за УПИ IV – За озеленяване. В тази част, ПУП също е в противоречие с ОУП, в който имотът попада в устройствена зона „жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване“. ПУП-ПЗ не е съобразен с устройствените показатели за територията, одобрени с ОУП, което е нарушение на материалния закон. Моли за отмяна на решението в оспорената му част. Претендира разности.

В съдебно заседание, се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответника – Столичен общински съвет е представил административната преписка.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юк Р. оспорва депозираната жалба и счита постановеното решение за правилно и законосъобразно, като и моли за неговото потвърждаване.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не взема писмено становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят, Църковно настоятелство при храм „С. В. Г. П.“, се легитимира като собственик на незастроен, неурегулиран поземлен имот, с площ от 838 кв.м., съставляващ пл. № 2001 и на незастроен неурегулиран поземлен имот, с площ от 293 кв.м., съставляващ пл. № 2002, в кв.21, местност ж.к. Д. 2 част по силата на нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по реда та ЗСПЗЗ № 107, том VI, рег. № 5555, н.д. № 1040 от 2007 г.

С писмо изх. № ТП-92-00-22/02.04.2007 г. е възложено изработването на ПРЗ за м. [жк], на район „Искър“. Приложено е задание за проектиране.

С писмо № ТП-92-00-113/08/25.07.2008 г. е изпратено обявлението за съобщаване на проекта до „Държавен вестник“, на основание чл.128, ал.2 от ЗУТ, както и до кмета на район „Искър“, към което са приложени проектите и обявлението. Обявлението е обнародвано в Държавен вестник - бр. 68/01.08.2008 г.

Срещу проекта са постъпили възражения, които са изпратени с писмо, изх. № 6602-181 (4)/08/21.11.2008 г. на главния архитект на СО-район „Искър“.

Със заповед № 1230/08.10.2008 г. на кмета на СО - район „Искър" е наредено провеждането на обществено обсъждане.

С писмо изх. No 6602-181(5)/08/21.11.2008 г. район „Искър" връща проекта, заедно с постъпилите възражения, становищата от общественото обсъждане и други документи от процедурата по съобщаването.

На заседание на ОЕСУТ, за което е съставен протокол № ЕС-Г-130/09.12.2008 г., по т. 61 е взето решение за възлагане на заснемане на съществуващата растителност и изпълнение на процедурите по чл. 19, ал. 4 от ЗУЗСО, изработване на план - схеми на инженерната инфраструктура по смисъла на чл. 108 от ЗУТ и представяне на доказателства по чл. 22, ал. 5 от ЗУТ. Проектът, заедно с постъпилите възражения и становища от общественото обсъждане и обявяването са разгледани от ОЕСУТ с протокол № ЕС-Г-34/24.03.2009 г., т.20, като е взето

решение, същият да се коригира по уважените възражения и служебните предложения.

С решение по протокол № ЕС-Г-46/28.04.2009 г., т. 40 ОЕСУТ допълва предходните си решения, а именно ОП „С. – ОГП“ да организира отразяването на направените препоръки и необходимите корекции. Представен е коригиран проект в съответствие с решенията на ОЕСУТ с обяснителна записка.

Със заповед № РД – 09 – 50 – 767/14.05.2010 г. на Главния архитект на СО, е допуснато да се изработи ПУП – план за регулация и режим на застрояване за преструктуриране на жилищен комплекс за ж.к. Д. 2 - II част, район Искър, в границите [улица], [улица], [улица], [улица]. Необходимостта от изготвянето на ПУП-ПРЗ произтича от приетия с решение № 690/16.12.2009 г. на МС, обн. в ДВ 102/2009 г., ОУП за Столична община.

С писмо изх. № ТП-92-00-113/08/02.06.2010 г. е изпратено обявлението за съобщаване на проекта до „Държавен вестник“, на основание чл. 128, ал. 2 и ал. 10 от ЗУТ, както и до кмета на район „Искър“ - за съобщаване на проектите и обявлението, както и придружаващите ги схеми на инженерната инфраструктура по смисъла на чл. 108, ал. 2 от ЗУТ. Обявлението е обнародвано в Държавен вестник - бр. 44/11.06.2010 г.

В следствие на постъпили възражения и взети решения от ОЕСУТ на свои заседания от 07.12.2010 г., 14.12.2010 г., 25.01.2011 г., 15.03.2011 г., 05.07.2011 г., 16.12.2014 г., проектът е върнат за преработка. Преработеният проект е разгледан на заседание на ОЕСУТ, проведено на 08.12.2015 г., на което е приет. В изпълнение на решението на ОЕСУТ, проектът е обявен в ДВ, бр.3/12.01.2016 г. След това е подложен на обществено обсъждане, състояло се на 19.01.2016 г. и наредено със Заповед № РИС16-РА50-2/12.01.2016 г. на кмета на СО-район Искър, на което обсъждане са постъпили 32 възражения. Комисия, назначена със Заповед № РИС16-РД91-8/13.01.2016 г. на кмета на СО-район Искър, на свое заседание е разгледала възраженията по проекта, като е приела за основателни някои от тях, за което е изготвила доклад.

Проведени са съгласувателни процедури на план схемите на техническата инфраструктура, със [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], направена е оценка и заснемане на високата, трайната, дървесна растителност, с приложена обяснителна записка, на основание чл. 19, ал.4 от ЗУЗСО.

В последствие, преработения и допълнен проект за преструктуриране, ведно с подадени възражения, е разглеждан в различни негови части на заседания на ОЕСУТ, проведени на 23.05.2017 г., 11.07.2017 г., 28.11.2017 г.

Окончателният проект за ПУП-ПРЗ, след преработването му, е обявен на основание чл. 128 ал.2 от ЗУТ в ДВ, бр.37/04.05.2018 г., и обявен на определено за това място в СО-район Искър.

На основание чл. 22 от ЗУТ е проведено обществено обсъждане на 21.05.2018 г., 04.06.2018 г. и 11.06.2018 г., в изпълнение на заповед № РИС18-РД-56-65/04.05.2018 г. на кмета на СО-район Искър, за което са съставени протоколи. След обсъждането са постъпили 58 бр. възражения, които назначена със Заповед № РИС18-РД91-57/17.05.2018 г. на кмета на СО-район Искър комисия е разгледала и изготвила доклад.

Проектът, заедно с постъпилите възражения по обявяването по чл. 128 ал.2 ЗУТ и възраженията и становищата от общественото обсъждане, както и докладът от

комисията, разгледала постъпилите възражения, е разгледан от ОЕСУТ, на проведено на 10.07.2018 г. заседание, за което е съставен протокол № ЕС–Г–53/10.07.2018 г., т. 7 допълнителна. На това заседание на ОЕСУТ е взето решение за частите от плана, които следва да се преработят, съгласно уважените възражения и направени служебни предложения, да се проведат допълнително процедури по обявяване по реда на чл. 128, ал.1 и ал.10 и чл. 22, ал.4 ЗУТ. Частите от ПУП-ПРЗ, извън корекциите, е решено да се изпратят в СОС за одобряване на основание чл. 129, ал.1 ЗУТ.

Въз основа на решението по допълнителна т.7 от протокол № ЕС–Г–53/10.07.2018 г. на ОЕСУТ, в частите, извън корекциите, главният архитект на СО е изготвил доклад от 18.07.2018 г., с който е предложил на СОС да одобри представения проект на ПУП-ПРЗ за реструктуриране на м. ж.к. Д. 2 II част, район Искър. Приложен е и проект на решение.

С решение № 544/26.07.2018 г., СОС е одобрил проекта за план за регулация и застрояване в м. Д.-II част, район Искър, в границите бул. К., „ [улица], [улица], [улица], без урегулираните поземлени имоти и улици по т.4 и т.5 и без кв. 16, по т. 6 и проект за план схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура – водоснабдяване, канализация, електроснабдяване, топлоснабдяване, далекосъобщителна и слаботокова мрежа и вертикална планировка за м. Д.-II част, район Искър, в границите бул. К., [улица], [улица], [улица].

Конкретно по отношение имотите, собственост на жалбоподателя, с ПУП-ПРЗ, приет с решението, е предвидена улична регулация и уличен паркинг от о.т. 345-о.т. 358-о.т. 359-о.т. 360-о.т. 361-о.т. 347-о.т. 346-о.т. 358-о.т. 345 между кв.22 и кв.22а, в които попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и УПИ IV - за озеленяване и режим на Тго от кв.22а, в което попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2002.

Решението на СОС е обявено в ДВ, бр. 71/28.08.2018 г.

Жалбата срещу решението е подадена, чрез ответния орган, на 26.09.2018 г.

При първото разглеждане на делото от АССГ /по адм. дело № 12651/2018 г./ е изготвена СТЕ. От заключението на вещото лице по тази експертиза, се установява, че за ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 се предвижда изграждането на открит уличен паркинг, представляващ елемент на уличната регулация – публична общинска собственост, без обособяване на УПИ. За ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 е отреден УПИ IV за озеленяване в режим Тго - Терени за локални градини и озеленяване. Тго, съгласно Приложение към чл.3, ал.2 позиция 33 от ЗУЗСО/2006 са паркове за ежедневен отдих, публична собственост, като в самостоятелни терени под 1 ха, какъвто е процесния застрояване не се допуска. През ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 преминава колектор, посочен като топлопровод с обозначен сервитут.

Вещото лице е посочило, че съгласно ОУП на СО от 2009 г., територията, в която попадат процесните ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 се отнася към група жилищни устройствени зони и по-конкретно към жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване Жк. В ОУП са заложили параметри за жилищно устройствена зона с максимално допустими показатели, съдържащи се в плътност и кинт на застрояване. И в двата ПИ, предмет на обжалваното решение не се предвижда застрояване по посочените с ОУП показатели. Както се посочи по –горе за ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 се предвижда изграждането на отрит уличен паркинг без обособяване на УПИ, а за ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 е отреден УПИ IV за озеленяване в режим Тго.

Вещото лице е категорично, че за ПИ 2001 отсъстват законови пречки за образуване на УПИ по имотни граници с предвидено застрояване, в т.ч. за жилищно строителство, т.е. налице е законова и градоустройствена възможност за обособяване на УПИ от ПИ 68134.1505.2001 от кв.22 в обхвата на допустимите за устройствената зона „Жк“ устройствени параметри и подходящото им отреждане съгласно чл.8 т.1 от ЗУТ, а относно ПИ 2002 е образуван УПИ IV „за озеленяване в режим на Тго“ в отклонение на имотните граници съгласно регулационната съставка на ПУП. Относно и двата ПИ няма нормативна пречка параметрите на одобрените с процесното решение планове да съответстват на предвиденото в ОУП.

За изясняване на делото от фактическа страна и установяване на посочените от ВАС с отменителното решение, фактически установявания, по делото е допуснато и прието, неоспорено от страните, заключение по СТЕ.

Вещото лице констатира, че според ОУП на СО, приет с Решение № 697 и Решение № 960 от 2009 г., имоти 2001 и 2002, кв. 22, м. „Д.“ 2 - II част, [населено място], попадат в зона Жк - жилищно строителство с комплексно застрояване. Според Приложение към чл. 3, ал. 2, т. 2 на ЗУЗСО/2006 г., параметрите за застрояване в зона Жк са следните: плътност на застр.= 40%, кинт = 3.0, минимална озеленена площ = 40% и височина на застрояването = 26 м.до кота корниз за жил. сгради. ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 по ККР и ПИ с идентификатор 68134. 1505.2002, собственост на жалбоподателя, се намират в кв.22, местност „Д.“ 2 - II част, [населено място]. В оспорвания ПУП, приет с решение № 544 на СО, ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 е определен за уличен паркинг, като елемент от уличната регулация, без обособяване на УПИ. За него, като елемент от техническата инфраструктура, няма показатели за застрояване, а ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 е регулиран в УПИ IV и е определен „за озеленяване в режим на Тго“. Нормативите му за застрояване са: плътност на застр. = 2%; кинт=0,02, минимално озеленяване 80%.

Действащият ПУП, който е предходен на оспорвания план, е по Заповед № РД-50-09-718/1986 г. и Заповед № РД-50-09-315/1992 г. Извадка от него е приложена на лист 2 от експертизата. По този план ПИ-2002 регулирано като УПИ IV- за озеленяване в режим на ТГО, а ПИ-2001 нерегулиран, част от кв. 22. През имот 2002 успоредно на улицата, преминава топлопровод, със сервитут от 5,55 м от уличната регулация. Топлопроводът заема почти целия имот, поради което в него не може да се строи. Показателите на съществуващото застрояване на „Д.“2 - II част, /по което е създаден жилищния комплекс/ са: кинт=1,06 и плътност застр. = 16,16%, а показателите на застрояване в обхвата на оспорвания ПУП, са: кинт=1,43 и плътност застр. = 24,70%. При застрояване на имот 2001, ще се увеличат кинт-а и плътността на застрояване на кв. 22 и на целия план. Увеличението е незначително. При застрояване на имот 2001, ще се наруши изискването на ал. 5 от чл. 22, ЗУТ, да не се надвишават показателите на плана, по който са създадени жилищните комплекси. В тази част на кв. 22, съществуваща е само търговската сграда на БИЛА, в ъгъла на квартала, която е с височина 10 метра. Разстоянието от нея до разположена в имот 2001 сграда, трябва да бъде равно на височината и, и е налично. Плътността и интензивността на застрояване в имот №2001 може да спази показателите за зоната, тъй като по ПУП, одобрен с Решение № 544, за кв. 22, те са кинт=1,52 и плътност = 28,65%, което е под допустимата норма по ОУП-2009 г., с което отговарят на нормите му. Съгласно обяснителна записка на проектанта, приложена към административната преписка, при изчисление на зелените площи на цялата територия на оспорвания ПУП, в която

се включват - обособени терени на Тго, улично озеленяване, терени за инженерна инфраструктура, терени за обществено обслужване /училища, детски градини и други/, зелените площи за широко обществено ползуване, са 35,01% от територията, което осигурява 20,45 м² на жител. Вещото лице сочи, че ОУП на СО изисква обществените зелени площи да бъдат 15% от проектираната територия. Съгласно текста на обяснителната записка на проектанта, в проектната територия, този процент е 17% /без инж. инфраструкр., училища и др./. Анализът на зелените площи в кв. 22, изчислен по данни от проекта, при РЗП/кв.22/=26 454м², 530 жители, терени на Тго, улично озеленяване, терени за инженерна инфраструктура = 9500м² и терен на квартала 17 370м², процентът на озеленяване на кв. 22 = 54%. Това определя зелена площ от 17,9 м²/жител в кв. 22. В кв. 22 са постигнати нормативните изисквания за отстояния между сградите, за плътност и интензивност на застрояване и за озеленени площи по ЗУТ, Наредба № 7 и ОУП. Те са над нормативно допустимите, с което удовлетворяват условията на ал.6, чл.22, ЗУТ при уплътняване на застрояването. Според вещото лице чл. 22, ал. 7 не се отнася за имот 2001, защото в него няма съществуващи сгради.

Изводът, който е направилo вещото лице е, че ако се предвиди застрояване в процесните два имота, съгласно параметрите на зоната по ОУП, няма да се нарушат условията, регламентирани в ал. 5, и ал. 6, чл. 22 на ЗУТ за плътност, интензивност на застрояване, минимални изисквания за озеленяване при спазване на показателите за квартала, с изключение на текста „да не се надвишават показателите на плана по които са създадени жилищните комплекси“.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. на СОС, с което се одобрява проект за план за регулация и план за застрояване на м. Д. 2-II част, район Искър в **ЧАСТТА** на улична регулация и уличен паркинг от о.т. 345-о.т. 358-о.т. 359-о.т. 360-о.т. 361-о.т. 347-о.т. 346-о.т. 358-о.т. 345 между кв.22 и кв.22а, в които попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и в **ЧАСТТА** на УПИ IV- за озеленяване и режим на Тго от кв.22а, в което попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2002.

Процесното решение е индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване на основание чл. 215 ЗУТ. Жалбата е подадена от надлежна страна, като жалбоподателят е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ и за него е налице правен интерес от оспорване на процесното решение, тъй като е собственик на имотите, които са засегнати от предвижданията на одобрения ПУП. Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, предвид на това, че решението е обнародвано в ДВ, бр. 71/28.08.2018 г., а жалбата срещу решението е подадена, чрез ответния орган, на 26.09.2018 г. Поради това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която

преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По съответствие на решението с процесуалните правила:

Обжалваното решение е издаден от компетентен орган – Столичен общински съвет, на основание чл. 129, ал.1 от ЗУТ, доколкото се одобрява ПУП-ПРЗ с териториален обхват над три квартала, при което СОС е компетентен да одобри така изработения ПУП. Оспореното Решение № 544/26.07.2018 г. е прието на заседание на СОС, проведено на 26.07.2018 г., обективизирано в протокол от заседанието № 58, т. 40 от дневния ред, подписан от председателя на СОС. В жалбата не се правят възражения относно законосъобразното провеждане на заседанието, на което е прието решението. Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваното решение на СОС е прието от компетентен орган, в рамките на правомощията му по чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА, във вр. с чл. 129, ал.1 ЗУТ. Постановено е във валидна писмена форма, съдържаща от външна страна фактически и правни основания за приемането му, поради което и не се явява нищожен акт.

Въпреки, че в жалбата не се правят възражения за неспазване на процедурата по приемане на процесното решение и допуснати процесуални нарушения, съдът извърши извършена служебна проверка за спазване на процедурата по издаване на оспорваното решение и установи, че административният акт е издаден при спазване на специфичните административно-производствени правила, като в хода на процедурата по приемане на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на оспорения акт.

Изработването на ПУП е възложено от главния архитект на СО, със Заповед № РД-09-50-767/14.05.2010 г., въз основа на делегирани правомощия със заповед № РД – 50 – 3345/29.05.2008 г. на кмета на СО. Изработването на ПУП е било необходимо с оглед приетия ОУП на СО. Изработен е проект и план-схеми на техническата инфраструктура, с обяснителни записки към тях. Същите са съобщени с обявление, обнародвано в ДВ, съгласно чл. 128, ал.2 ЗУТ, като е дадена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. На няколко пъти, проектът е върнат за преработка с решение на ОЕСУТ, съгласно чл. 128, ал.9 ЗУТ, като в крайна сметка през 2017 г. е изработен проект, който в последствие е одобрен с процесното решение. Процедурата по обявяване на проекта е повторена на основание чл. 128, ал.10 ЗУТ, като проекта е обявен в ДВ, бр. 37/04.05.2018 г. Проведено е обществено обсъждане и при двете обявявания на проекта. Постъпилите възражения от обявяванията и обществените обсъждания са частично уважени или отхвърлени. В крайна сметка, процесният проект е приет с решение по допълнителна т.7 от заседание на ОЕСУТ, проведено на 10.07.2018 г., за което е съставен протокол № ЕС-Г-53/10.07.2018 г.

Предвид изложеното, съдът намира, че при издаване на процесното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да водят до отмяна

на акта на процесуално основание. Освен това, настоящият състав счита, че съществено е това нарушение на процедурата, недопускането на което би довело до различен от приетия резултат. Такова в настоящето производство, съдът не установи.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Възраженията на жалбоподателите касаят неправилно приложение на материалния закон и по-конкретно нарушение на чл. 22 от ЗУТ и противоречие с целта на закона.

Одобреният проект е приет на основание чл. 110, ал.4, чл. 115, ал.1 и ал.2 ЗУТ; т.2, т. 15, т.16 и т. 34 от Приложението към чл. 3 ал.2 от ЗУЗСО, чл. 22, чл.31, ал.1, 2, 4, 5, чл.32, чл.33, чл. 35, чл.79 от ЗУТ, чл. 21, чл. 60 ал.3 от Наредба №7/2003 г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, приложение № 1 към чл. 21 и Приложение № 2 към чл. 81 от Наредба № 7/2003 г. ПУП е одобрен на основание чл. 134, ал.1 т.1 /настъпят съществени промени в общественоеикономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът/, вр. ал. 2, т. 2 ЗУТ /при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план/. Следователно ПУП е одобрен на две самостоятелни правни основания за съобразяване с КККР от 2012 г., за съобразяване с ОУП от 2009 г., както и поради настъпили съществени изменения в общественоеикономическите условия. Според чл. 15 от ЗУТ урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи, като границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато: има изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

Съгласно чл. 107, т. 1 от ЗУТ, с ОУП на град с неговото землище или на селищно образувание с национално значение се определят: общата структура на територията, предмет на плана - жилищни територии; производствено-складови територии; територии за Паркове и градини; територии за спорт и забавления; територии за обществено обслужване; територии с обекти на културно-историческо наследство; територии за курортно-туристическо и вилно строителство; територии за мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура; земеделски територии; горски територии; територии за природозащита; нарушени територии за възстановяване; територии със специално, с друго или със смесено предназначение; а според т. 2 - общият режим на устройство на всяка от териториите по т. 1 със съответните правила и нормативи.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗУТ, подробните устройствени планове /ПУП/ конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, както и на селищните образувания. Предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране. Съгласно чл. 110, ал. 1 и

чл. 112, ал. 1 от ЗУТ, с ПУП - ПРЗ се определят структурата на територията, устройствените зони и територии с устройствен режим и конкретното предназначение на всеки поземлен имот. Тоест, ПУП - ПРЗ определя предназначението на конкретен поземлен имот, но в рамките на вече предвиденото предназначение на територията обхващаща този имот според ОУП.

Съгласно чл. 103, ал. 4 ЗУТ всеки устройствен план се съобразява с предвижданията на концепциите и схемите за пространствено развитие и устройствените планове от по-горна степен, ако има такива, и представлява по отношение на тях по-пълна, по-подробна и конкретна разработка. Общият устройствен план определя общата структура на територията, предмет на плана, и преобладаващото предназначение на съставните и структурните части - местоположението и границите на териториите за населени места и селищни образувания; земеделските територии; горските територии; териториите за природозащита; териториите за културно-историческа защита; нарушените територии за възстановяване и териториите със специално, с друго или със смесено предназначение; общият режим на устройство на всяка от териториите по т. 1 на чл. 106 ЗУТ със съответните правила и нормативи, чиято конкретизация се постига с подробните устройствени планове и устройствените схеми към тях, както и с работните проекти. Тъй като нормата на чл. 103, ал. 4 ЗУТ е императивна, тя е задължителна за всички участници в процеса на проектиране и одобряване на подробни устройствени планове. Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗУТ, общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните землища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове. Следователно, параметрите на одобрените с процесното решение в оспорената част планове относно ПИ 2001 и ПИ 2002 следва да бъдат съобразени задължително със зоните и показателите, предвидени в действащия ОУП.

От изложеното следва, че както процесният ПУП, който засяга пряко имотите на жалбоподателя, така и всеки един ПУП, не може да противоречи на общия устройствен план. Настоящият съдебен състав приема, съобразно дадените указания от ВАС в Решение № 6477/02.06.2020 г. по адм. д. № 8983/2019 г. и съобразно направените от настоящия състав фактически констатации, че засягането на двата имота на жалбоподателя - ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и ПИ с идентификатор 68134.1505.2002 е незаконосъобразно по следните съображения:

Обжалваното решение в определените му части, в които се одобрява проект за ПРЗ на м. Д. 2-II част, район Искър, на улична регулация и уличен паркинг от о.т. 345-о.т. 358-о.т. 359-о.т. 360-о.т. 361-о.т. 347-о.т. 346-о.т. 358-о.т. 345 между кв.22 и кв.22а, в които попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и на УПИ IV- за озеленяване и режим на Тго от кв.22а, в което попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2002, е прието на основание чл. 22, ал. 4-7 от ЗУТ.

Посочените текстове регламентират условията, при които може да бъде предвидено ново строителство. Ново строителство в съществуващите жилищни комплекси се предвижда въз основа на ПУП по чл. 110, ал. 4 - план за регулация и застрояване за реструктуриране на жилищния комплекс в обхват най-малко територията на един квартал с комплексно застрояване. Проектите за планове за регулация и застрояване

за пререструктуриране на жилищния комплекс подлежат на обществено обсъждане по реда на чл. 127, ал. 1 преди внасянето им в експертните съвети по устройство на територията. Проектите по ал. 4 не могат да надвишават показателите на плана, по който са създадени жилищните комплекси. При урегулиране на поземлени имоти в съществуващите квартали с комплексно застрояване, отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради се определят по правилата за комплексно застрояване. Плътността и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Предназначението на терени, находящи се в един квартал, не може да бъде променяно с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1. При пререструктуриране на квартали с комплексно застрояване се определят прилежащи площи към съществуващите сгради по правилата и нормативите, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1, които се урегулират като поземлени имоти. Останалата незастроена част от кварталите, в т. ч. поземлените имоти, за които не може да се предвиди застрояване по правилата на ал. 6, се урегулира като озеленена площ за широко обществено ползване и се вписва в публичния регистър по чл. 63, ал. 1.

В този смисъл предвиждането на ново строителство в жилищните комплекси следва да бъде съответно на изискванията за плътност, интензивност на застрояване и озеленяване.

Следва да се посочи, обаче, че определените с процесния проект на ПУП показатели в неговата обжалвана част, в която предвижда план за застрояване –улична регулация и уличен паркинг за ПИ с идентификатор № 68134.1505.2001 и УПИ IV- за озеленяване, не съответстват на показателите на устройствената зона по ОУП на [населено място], в която попадат имотите. При постановяване на решението си, при одобряване на ПУП - план за регулация и застрояване на местност ж.к. „Д. 2-II част“, район „Искър“, в посочените граници, СОС не е съобразил изискванията на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 ЗУТ относно значението на ОУП на [населено място]. Така вж. мотивите на Решение № 3258 от 06.03.2019 г. по адм. дело № 11267/2018 г., II отд. на ВАС: „съгласно § 2, ал. 3 ПЗР от (ЗУЗСО) при противоречие на подробния устройствен план с общия устройствен план се одобрява нов или се изменя действащия план. В случая тази хипотеза не е налице, тъй като по общия устройствен план процесните имоти попадат в устройствена зона за жилищно застрояване /жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване/. Административният орган не е имал основание да променя предназначението на имотите по действащия подробен устройствен план чрез изменението му.

Съгласно ОУП на СО от 2009 г. имоти 2001 и 2002, кв. 22, м. „Д.“ 2 – II част, [населено място], попадат в зона Жк – жилищно строителство с комплексно застрояване, което по начало води до извод, че не би било противоречащо на ОУП с ПУП-ПЗ по чл. 22, ал. 4 от ЗУТ да се предвиди застрояване на посочените два имота – ПИ. Съобразно правилото на чл. 22, ал. 6 от ЗУТ, отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради се определя по правилата на комплексното застрояване. В тази част на кв. 22 съществуваща е само една търговска сграда, в ъгъла на квартала, която е с височина 10 метра. Разстоянието от нея до сграда, разположена в имот 2001, следва да е равно на височината ѝ, което е налично съобразно посоченото в заключението на вещото лице, изготвено по настоящеот дело.

Това се установява и от приложените по делото доказателства – графическа част на плана - л.30 от адм. д. 12651/2018 г. по описа на АССГ, от който е видно, че единствено в ПИ с № 68134.1505.2333 фигурира сграда с № 68134.1505.2333.1.

Плътността и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната, като параметрите на застрояване в зона Жк съгласно Приложение към чл. 3, ал. 2, т. 2 на ЗУЗСО/2006 г. са: плътност=40%, кинт=3.0, минимална озеленена площ=40% и височина на застрояване=26 м. до кота корниз. Съгласно т. 5 от експертизата на вещото лице плътността и интензивността в имот с № 2001 може да спазва показателите за зоната, тъй като по одобрения ПУП са: кинт=1,52 и плътност=28,65%, което е под допустимите нива на ОУП-2009 г. /т.2 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

Следва да се посочи, че е изпълнено и другото условие за предвиждане на ново строителство в имот № 2001, да не се сменя предназначението на терени, находящи се в един квартал, с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в Наредбата по чл. 13, ал. 1. Действително от приложената графична част на ПУП /на л. 30 от адм. д. 12651/2018 г. по описа на АССГ/ в кв. 22 съществуват съседни ПИ до имот 1505.2001, като единствено в имот 1505.2333 е предвидена и изградена търговска сграда, поради което е налице уплътняване на застрояването с предвиждане на застрояване на имот 2001. Въпреки това застрояването би се реализирало при постигане на нормативите на зелените площи съгласно Наредба № 7 от 22 декември 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони – т.е при наличието на минимално допустимия процент за обществено озеленяване. Според чл. 31, ал. 1, т. 1 от тази наредба, нормативите за площта на обществените озеленени площи за широко и специфично ползване за големи градове е 20 кв.м/жител. За много големи градове с над 200 хил. жители необходимата площ се определя с общия устройствен план. Съгласно обяснителната записка на проектанта, част от административната преписка, при изчисление на зелените площи на цялата територия на оспорвания ПУП, в която се включват – обособени терени на Тго, улично озеленяване, терени за инженерна инфраструктура, терени за обществено обслужване /училища, детски градини и други/, зелените площи за широко обществено ползване са 35,01 % от територията, което осигурява 20,45 м² на жител. Съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредба № 7/22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони в съществуващи жилищни комплекси чрез преструктуриране /§ 5, т. 24 ДР на ЗУТ/, какъвто безспорно се явява конкретният случай могат да се образуват и урегулират поземлени имоти за съществуващи жилищни блокове; нови жилищни сгради; обекти по чл. 17, ал. 1 и 2. Обществените озеленени площи по чл. 17, ал. 1, т. 4 от Наредба № 7/22.12.2003 г. трябва да заемат най-малко 15 на сто от общата територия на жилищния комплекс /чл. 21, ал. 4 от Наредба № 7/22.12.2003 г./, което изискване е спазено, тъй като в проектираната територия този процент е 17. Според вещото лице анализът на зелените площи в кв. 22, изчислен по данни от проекта, при РЗП /кв. 22/=22 454 м², 530 жители, терени на Тго, улично озеленяване, терени на инженерна инфраструктура=9500 м² и терен на квартала 17 370 м², процентът на озеленяване на кв. 22 =54%, което определя зелена площ от 17,9 м² за жител на кв. 22, което е над минимално допустимите стойности, които вече са постигнати.

При това се формира извод, че процесният имот 2001 може да бъде урегулиран самостоятелно, като бъде застроен с максималните устройствени показатели без това да нарушава изискването зелените площи за комплекса да са най-малко 15 % /Решение № 3258 от 06.03.2019 г. по адм. дело № 11267/2018 г., II отд. на ВАС; Решение № 15185 от 15.12.2014 г. по адм. дело № 13228/2014 г., II отд. на ВАС; Решение № 8776 от 28.06.2018 г. по адм. дело № 2694/2018 г., II отд. на ВАС; Решение № 15444 от 17.12.2014 г. по адм. дело № 13894/2014 г., II отд. на ВАС/.

Следва да бъде посочено и това, че имот с ПИ с идентификатор ПИ № 68134.1505.2001 не е разположен в „междублоково пространство“ и не представлява площ между сгради в един квартал. Това се установява както от СТЕ, в което вещото лице споменава, че в кв. 22 съществува единствено една търговска сграда, която е в ъгъла на квартала, както и от приложените по делото чертежи – л. 30-31, том I, от адм. д. 12651/2018 г. по описа на АССГ и приложените извадки от кадастъра на л. 489-492, том II. Видно от тях фигурира единствено сграда с № 68134.1505.2333.1, разположена в имот 68134.1505.2333.1.

Фактическата констатация, че имот 2001 не е разположен между сгради обосновава извод за неприложението на чл. 22, ал. 2 ЗУТ, съгласно който, площите между сградите при комплексното застрояване се устройват като паркове и градини, места за паркиране или подземни паркинги и площадки за игра.

От събраните по делото доказателства се установи, че имот 2001 на жалбоподателя може да бъде урегулиран. Бъдещият урегулиран имот може да бъде застроен, като това няма да промени нормата за озеленяване над допустимото. От доказателствата по делото се установи, че имот 2001 на жалбоподателя, съгласно ОУП на СО попада в зона [жк], че имотът не е разположен в „междублоково пространство“ и не представлява площ между сгради в един квартал. Съгласно чл. 22, ал. 2 ЗУТ площите между сградите при комплексното застрояване се устройват като паркове и градини, места за паркиране или подземни паркинги и площадки за игра. Съгласно чл. 22, ал. 6 ЗУТ, при урегулиране на поземлени имоти в съществуващите квартали с комплексно застрояване, отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради се определят по правилата за комплексно застрояване. Плътноста и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Предназначението на терени, находящи се в един квартал, не може да бъде променяно с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1. Отреждането на имот 2001 на жалбоподателя за паркинг противоречи на чл. 22, ал. 2 и 6 от ЗУТ.

В случая в оспорения административен акт не е изследвано и не е установено, че не може да се предвиди застрояване съгласно устройствените показатели на зоната, без да се допуска уплътняване на застрояването, за да се обоснове предвиждане за имот 2001 за паркинг. Следователно имотът е определен за паркинг, без да се спазват изискванията на закона. Ето защо оспореният административен акт е постановен в нарушение на чл. 22, ал. 7 вр. ал. 6 ЗУТ.

Също така, предвижданията на одобрения с обжалваното решение план по отношение на имот 2001 на жалбоподателя не са съобразени с ОУП. Вещото лице е категорично, че за ПИ 2001 отсъстват законови пречки за образуване на УПИ по имотни граници с предвидено застрояване, в т.ч. за жилищно строителство, тоест налице е законова и градоустройствена възможност за обособяване на УПИ от ПИ 68134.1505.2001 от

кв.22 в обхвата на допустимите за устройствената зона „Жк“ устройствени параметри и подходящото им отреждане съгласно чл.8 т.1 от ЗУТ. Няма съмнение, че ПИ с идентификатор № 68134.1505.2001, с лице към улица, може да се урегулира като самостоятелен УПИ на основание чл. 19, ал. 5 ЗУТ.

Относно ПИ 68134.1505.2002 /ПИ 2002/ е отреден УПИ IV за озеленяване в режим Тго. Терени за локални градини и озеленяване „Тго“ съгласно Приложение към чл.3, ал.2, позиция 33 от ЗУЗСО, са паркове за ежедневен отдих, публична собственост, като в самостоятелни терени под 1ха, какъвто е процесния, застрояване не се допуска. През ПИ 2002 преминава колектор, посочен като топлопровод с обозначен сервитут.

Съгласно разпоредбата на § 24, ал. 1 и 2 ПРЗ на ЗИД на ЗУЗСО, посочена и в процесното решение на СОС като основание за издаването му, започнатите до влизането в сила на този закон производства по изработване и одобряване на устройствени планове и техни изменения се довършват по досегашния ред и при спазване на разпоредбите, действали при издаването на разрешение за изработване на проект на подробен устройствен план. Според ал. 2, започнати по ал. 1 са производства, за които до влизането в сила на този закон е издадено разрешение за изработване на проект на подробен устройствен план. Тъй като разрешението за изработване е потвърдено със Заповед № РД-09-50-1216/24.11.2009 г. и Заповед № РД-09-50-767/14.05.2010 г. на главния архитект на СО, то несъмнено и производството е започнало преди последното изменение на ЗУЗСО /изм. и доп. ДВ. бр.31 от 10 април 2018 г/ и следва да се приложат разпоредбите преди това изменение.

Съгласно чл. 22, ал. 2 ЗУТ площите между сградите при комплексното застрояване се устройват като паркове и градини, места за паркиране или подземни паркинги и площадки за игра. Съгласно чл. 22, ал. 7 ЗУТ при реструктуриране на квартали с комплексно застрояване се определят прилежащи площи към съществуващите сгради по правилата и нормативите, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1, които се урегулират като поземлени имоти. Останалата незастроена част от кварталите, в т. ч. поземлените имоти, за които не може да се предвиди застрояване по правилата на ал. 6, се урегулира като озеленена площ за широко обществено ползване и се вписва в публичния регистър по чл. 63, ал. 1. Отреждането на имот 2002 на жалбоподателя за озеленяване и Тго противоречи на чл. 22, ал. 2 и 7 от ЗУТ. Противоречи и на т. 2 от Приложение към чл. 3, ал. 2 в редакцията му преди изменението с ДВ бр. 31 от 10.04.2018г., където е предвидено, че в междублоковите пространства се оформят УПИ за озеленяване с режим на Тго, за които се създават актове за публична общинска собственост. Урегулирани ПИ с режим на Тго се създават и за частите от междублоковите пространства с реализирани озеленени площи. След като имотите не попадат в междублоково пространство и не представляват площи между сгради в един квартал, то незаконосъобразно е предвидено те да попадат в УПИ с режим на Тго. От приложените доказателства се установява, че имота не попада в междублоково пространство и не представлява площи между сгради в един квартал. Тоест незаконосъобразно е предвидено ПИ с идентификатор № 68134.1505.2002 да попада в УПИ с режим на озеленяване и Тго.

Освен изложеното по-горе следва да се държи сметка и за спазване на разпоредбата на чл. 108, ал.5 ЗУТ, съгласно която предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Според вещото лице за ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 е налице нормативна и техническа възможност за обособяване на

УПИ и предвиждане на строеж в съответствие с показателите и предназначението заложи в ОУП, като при наличие на застрояване в имота, то задължително изискване е предвиждането на паркинг съгласно Наредба № 7. Тоест с предвижданията по процесното решение за ПИ 2001 се предвижда паркинг, а ако същият имот бъде застроен съгласно предвижданията на ОУП, то отново следва да се предвиди паркинг по чл.43 от ЗУТ. Единствената разлика ще е в броя на паркоместата. Паркинг е възможен за предвиждане и изграждане и в хипотезата на застрояване. Относно ПИ 2002 застрояване не е възможно, но е възможно разполагане на обекти от групата на чл.56 от ЗУТ в зоната извън сервитута, която преминава в лицето на бъдещ УПИ , образуван от ПИ 2002 и заема част от площта на ПИ 2002. Посоченото води до извод за нецелесъобразно и неефективно използване на имотите, което компрометираща целесъобразността на плана.

При това положение, предвиждането с оспорения план е нецелесъобразно, защото с него се засягат в голяма степен права и законни интереси на собственика на процесните имоти. Отсъства устройствена преценка по чл.108, ал.5 от ЗУТ. Административният орган е нарушил задължението си да приложи онези мерки, които са по-благоприятни за засегнатите от акта, доколкото и чрез тях се постига целта на закона. Неспазването на правилата за разумно, добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията на административния орган по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 ЗУТ води до материална незаконосъобразност на оспорения акт. Доколкото изграждането на паркинг е възможно и в хипотезата на застрояване на имота ПИ 2001 в съответствие с предназначението на ОУП, то процесният план , предмет на обжалване, ще засегне вещните права на собственика в степен, по-голяма от необходимото за постигане целта на закона. Необходимостта от предвиждане на ПИ 2001 за паркинг без обособяване на УПИ се опровергава от заключението на вещното лице, тъй като такъв е задължително да се предвиди и при наличие на застрояване, поради което и предвижданията на плана не са икономически осъществими по смисъла на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Преценката за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед цялостното устройствено решение, но и при спазване разпоредбите относно отделните имоти и с оглед правата и интересите на всеки отделен адресат на тези предвиждания. Установи се, че предвиденото с процесното решение в оспорената част е по-неблагоприятно за жалбоподателя, отколкото най-необходимото за целта, за която същата се издава. Налице е нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, изискващ от административния орган да прилага онези мерки, които са по-благоприятни за лицата, чиито права са засегнати от административния акт. СОС е бил длъжен да изследва различно целесъобразните възможности и да мотивира избора си. Административният орган не е изследвал наличните законосъобразни възможности, след което да избере най-икономично осъществимата и най-благоприятната за жалбоподателя. Като не е направил това, е издал незаконосъобразен акт.

Предвид изложеното, жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а решението следва да се отмени. Поради това, че заповедта е издадена служебно, по инициатива на органа, преписката не следва да се връща за ново произнасяне.

По разноските:

Жалбоподателят претендира разноски, като с оглед изхода на делото, такива му се

дължат, като на основание чл. 226, ал.3 АПК, съдът следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред ВАС. Процесуалният представител на ответника, при първото разглеждане на делото е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Съгласно чл. 8, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно последното изменение обн. ДВ, бр. 68 от 2020 г. за дела по ЗУТ без определен материален интерес възнаграждението е 900 лв. Поради това, възнаграждението следва да бъде намалено до този размер, тъй като делото не се отличава с особена правна и фактическа сложност за този вид дела. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски и в размер на 10 лв. държавна такса, 20 лв. такса за обнародване в ДВ, 600 лв. депозит за вещо лице при първото разглеждане 462,00лв. депозит за вещо лице по настоящето дело, на делото и или общо в размер на 1 992 лв. за разноски пред АССГ. Както се посочи по-горе, на основание чл. 226, ал.3 АПК, съдът следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред ВАС, които са надлежно поискани и са в размер на 600,00 лв. за адвокатско възнаграждение. Предвид изхода на делото, на ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. на СОС в **ЧАСТТА** на улична регулация и уличен паркинг от о.т. 345-о.т. 358-о.т. 359-о.т. 360-о.т. 361-о.т. 347-о.т. 346-о.т. 358-о.т. 345 между кв.22 и кв.22а, в които попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2001 и в **ЧАСТТА** на УПИ IV- за озеленяване и режим на Тго от кв.22а, в което попада ПИ с идентификатор 68134.1505.2002.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет **ДА ЗАПЛАТИ** на Църковно настоятелство при храм „С. В. Г. П.“ сумата от 2 592,00 лв., направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение за две инстанции, за депозит за вещи лица и държавна такса за разглеждане на жалбата и за обнародването ѝ в ДВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: